

Sygn. akt I CSK 2969/22

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z powództwa G. R. i T. R.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 października 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 15 listopada 2021 r., sygn. akt I ACa 1160/20,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powodowie G. R. i T. R. wywiedli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 15 listopada 2021 r., którym oddalono ich apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z 14 października 2020 r. oddalającego powództwo przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w W. o zapłatę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Skarżący powołali się na przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Oczywiście zasadność skargi uzasadnili błędną wykładnią art. 827 § 1 k.c. oraz § 4 pkt 21 o.w.u. Zdaniem powodów posługiwanie się niedopuszczonym do użytku systemem grzewczym zainstalowanym we wznoszonym budynku nie stanowi przykładu rażącego niedbalstwa. Nie można też ocenić, czy pożar wybuchłby, gdyby system ten nie był używany.

Zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyższych wymagań. Po pierwsze stanowi niedopuszczalną na mocy art. 398³ § 3 k.p.c. polemikę z ustaleniami stanu faktycznego poczynionymi w sprawie. Do ustaleń tych należy m.in. ustalony na podstawie przeprowadzonych opinii biegłego sądowego fakt wadliwej konstrukcji nowego systemu grzewczego oraz niedopuszczenie go do użytku przez mistrza kominiarskiego. Wziąwszy pod uwagę skalę stwierdzonych naruszeń oraz wiedzę powoda w zakresie wymagań stawianych poszczególnym instalacjom budowlanym, przyjęcie przez sądy *meriti*, że zachowanie powoda w postaci korzystania z niedopuszczonego do użytku systemu grzewczego stanowiło wyłączną przyczynę powstałego pożaru z § 4 pkt

21 o.w.u., a także odpowiadało przesłankom rażącego niedbalstwa w rozumieniu art. 827 § 1 k.c. nie wykraczało poza zasady logiki i doświadczenia życiowego, a tylko takie rażące uchybienie popełnione podczas oceny dowodów mogłoby prowadzić do uznania skargi za oczywiście zasadną. Zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem SN pojęcie rażącego niedbalstwa w przypadku zaniechania należy rozumieć jako przekroczenie podstawowych, elementarnych zasad staranności, szczególnie w przewidywaniu skutków działania (zob. wyrok SN z 4 października 2019 r., I CSK 389/18; wyrok SN z 13 czerwca 2019 r., V CSK 4/18).

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

[as]